

Pouta

Lucie Bílá

Dlaň horkou máš, ale cítím z ní
Ocel a mráz, když kov o kov zní
Tvůj dech je klíč, už se otáčí
Udělá cvak já nemám čím
Ta pouta svá
Pak odemknout
Vždyť koncem všechno začíná
Vždyť tou tvou láskou

V poutech mě máš

Předstírám že teď můžu jít
Můžu jít že stačí víc chtít
Jenže tu zní hlasy s ozvěnou
V očích tvých jen mříže jsou
Strach možná máš
Že tisíckrát
Jsem jiná než mě zatím znáš
Než klíč mi vrátíš

V poutech mě máš

Když jsi sám u mých dveří stál
Když jsi váhal jestli máš jít dál
Už možná víš že se nemusíš bát
Proč mi chceš pouta zatím dát
Vždyť já jsem dávno
Dávno spoutaná
Už jsem
Dávno tebou spoutaná
Máš klíč pout

Dej mi dej mi
Klíč od těch pout
Ty musíš křídla mi přece dát
Už jenom křídla a mít mě rád

Máš mi je dát
A mít rád